

Niet verlengen tijdelijk dienstverband

I. Ontstaan en loop van de procedure

Bij beroepschrift van 3 juni 2004, ingekomen per fax op 3 juni 2003 komt appellant in beroep tegen voormeld besluit van verweerster hem meegedeeld bij brief van 22 april 2004.

Bij aanvullend beroepschrift met bijlagen van 13 juli 2004 worden de gronden van het beroep meegedeeld.

Bij verweerschrift met bijlagen van 15 september 2004 voert verweerster verweer tegen het ingesteld beroep.

De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgevonden te Eindhoven ter zitting van 8 oktober 2004.

Ter zitting zijn verschenen: appellant in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde, en van de zijde van verweerster haar gemachtigde mr. .... van de Besturenraad.

Ter zitting hebben partijen de zaak nader toegelicht, de gemachtigde van appellant mede aan de hand van een pleitnota, en hebben zij vragen van de Commissie beantwoord.

De inhoud van voormelde processtukken geldt als hier herhaald en ingelast.

II. Het bestreden besluit en het beroep

In de brief van verweerster van 22 april 2004 is haar besluit als volgt omschreven.

“Wellicht ten overvloede, maar voor de goede orde, deel ik mee dat het deel van uw benoeming, dat voor bepaalde tijd is met ingang van 1 augustus 2004 van rechtswege expireert op grond van artikel H-18 van de CAO BVE. Op dit ogenblik is er, in het licht van de prognose met betrekking tot het leerling-verloop, nog geen duidelijkheid over mogelijke extra formatieruimte in het komend cursusjaar.”

Appellant stelt dat de betrekkingssomvang door verweerster eenzijdig is teruggebracht.

III. Het oordeel van de Commissie

Vaststaat tussen partijen dat appellant terzake van betrekkingen in dienst van verweerster en van een andere onderwijsinstelling in totaal 0.0714 fte boven de betrekkingssomvang van een normbetrekking heeft.

Op 23 september 2003 heeft hierover overleg tussen partijen plaatsgevonden. Van dit overleg is van de zijde van verweerster een verslag opgemaakt dat volgens aantekening van appellant door hem op 7 oktober 2003 is ontvangen. Appellant heeft nimmer te kennen gegeven dat dit verslag niet juist zou zijn opgesteld. Met betrekking tot de te hoge betrekkingssomvang houdt dit verslag het volgende in: “Naar aanleiding van een telefonisch contact met de andere werkgever van dhr. .... is gebleken dat hij voor meer dan een normbetrekking (1,0 fte) een benoeming voor onbepaalde tijd heeft (..... college + ...-college). Bij het .....-college heeft hij als laatste uitbreiding van vaste uren gekregen. Uren die de normbetrekking te boven gaan worden aangemerkt als overuren. Overuren kunnen slechts tijdelijk zijn voor de duur van maximaal 1 jaar. Overuren worden toegerekend aan de uitgebreide betrekking. Dat is in dit geval het .....-college. Afgesproken wordt dat zijn benoeming voor onbepaalde tijd bij het .....-college wordt teruggebracht naar 0,3571 fte (10 lessen) per 1-8-03 en dat de overige 0,0714 fte (2 lessen) in een tijdelijke uitbreiding worden omgezet van 1-8-03 tot 1-8-04. Daarna komen deze uren te vervallen.”

Uit de inhoud van dit verslag blijkt duidelijk dat partijen een afspraak hebben gemaakt dat de overuren 0,0714 worden omgezet in een tijdelijke aanstelling voor één jaar, eindigend op 1 augustus 2004. De tijdelijke aanstelling is derhalve op 1 augustus 2004 van rechtswege beëindigd. Appellant heeft als grondslag voor zijn beroep ontslag gesteld en in die zin is de Commissie bevoegd. Nu er van een ontslag geen sprake blijkt te zijn maar een beëindiging van rechtswege, waarvoor de Commissie niet bevoegd is, moet appellant in zijn verzoek niet-ontvankelijk verklaard worden.

Ten overvloede overweegt de Commissie nog het volgende.

De bepalingen van de CAO-BVE 2003 – 2004 zijn ten deze van toepassing met name die vermeld in hoofdstuk H van deze CAO. H22 CAO houdt in: de betrekkingssomvang wordt, voorzover deze de omvang van een normbetrekking te boven gaat, voor toepassing van de CAO als overuren aangemerkt. Verder houdt de CAO in dat overuren maar voor één jaar kunnen worden toegekend en dat reeds toegekende overuren moeten worden afgebouwd.

Verweerster heeft zich op deze bepalingen beroepen.

Appellant heeft gesteld dat ten gunste van de werknemer van CAO bepalingen mag worden afgeweken omdat CAO bepalingen minimum bepalingen zijn.
De Commissie is van oordeel dat er CAO bepalingen zijn waarvan partijen niet mogen afwijken. Hiertoe behoort artikel H22. Dit hangt samen met de subsidievoorwaarden inhoudende dat overuren niet in vaste dienst mogen worden gegeven. Het standpunt van verweerster is derhalve juist.

IV. BESLISSING

De Commissie van Beroep voor het Confessioneel Middelbaar Beroepsonderwijs,

Rechtdoende:

Verklaart het beroep niet-ontvankelijk .

Deze beslissing is genomen te Eindhoven op 8 oktober 2004 door mr. A.F.M. Schrickx, voorzitter, G. Deijs, mr. dr. B.J. van der Net, C.B.M. Evers en mr. A.A.M. Mollee, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.